

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 428/2024
02.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка дела против здравља људи из члана 259. став 1. у вези члана 251. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2К бр. 1027/21 од 19.01.2023. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 322/2023 од 24.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2К бр. 1027/21 од 19.01.2023. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 322/2023 од 24.01.2024. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **одбацује**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 2К бр. 1027/21 од 19.01.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка дела против здравља људи из члана 259. став 1. у вези члана 251. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и изречена му је мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности, те му је забрањено обављање позива лекара – гинеколога у приватним клиникама у периоду од 3 године почев од дана правноснажности пресуде, а у случају да окривљени прекрши изречену забрану вршења позива, условна осуда ће се опозвати. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 322/2023 од 24.01.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и окривљеног АА и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Нишу 2К бр. 1027/21 од 19.01.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Дејан Ћирић, због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку и члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине или само другостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет или да одбије оптужбу због наступеле апсолутне застарелости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћирића, је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерички означава да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из навода изнетих у захтеву произилази да суштински указује и на повреду из члана 439. тачка 1) ЗКП, а ово стога што указује да су у побијаним пресудама учињене повреде закона на тај начин што је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка дела против здравља људи из члана 259. став 1. Кривичног законика (КЗ), иако у конкретном случају не постоји тешко нарушавање здравља оштећене, односно не постоји било каква трајна последица по здравље оштећене, већ је оштећење њеног здравственог стања пролазног карактера, а осим тога у изреци пресуде описана је радња извршења кривичног дела несавесног пружања лекарске помоћи из члана 251. КЗ.

По оцени Врховног суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нису основани.

Одредбом члана 259. КЗ прописано је кривично дело тешка дела против здравља људи и у ставу 1. наведено је да ако услед дела из члана 249, 251. став 1. и 2, 252, 254, 255. став 1., 256. став 1. и 2, 257. став 1. и 258. став 1. овог законика, неко лице буде тешко телесно повређено или му здравље буде тешко нарушено казниће се затвором од 1 до 8 година.

Одредбом члана 251. став 1. КЗ, прописано је да кривично дело несавесно пружање лекарске помоћи чини лекар који при пружању лекарске помоћи примени очигледно неподобно средство или очигледно неподобан начин лечења или не

примени одговарајуће хигијенске мере или уопште очигледно несавесно поступа и тиме проузрокује погоршање здравственог стања неког лица, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени у време и на месту означеном у изреци пресуде „... у урачунљивом стању, при пружању лекарске помоћи оштећеној ББ уопште очигледно несавесно поступао, услед чега је дошло до тешког нарушавања здравља оштећене ББ на начин што је... поставио дијагнозу... на основу непотпуне дијагностике... на основу непотпуног ултразвучног налаза, нити је обавио гинеколошки бимануални преглед... нити је обавио лабораторијске дијагностичке процедуре у виду сукцесивне провере серумског нивоа хормона бета ХЦГ... иако претходно није обавио наведене дијагностичке процедуре, како би на објективан и поуздан начин утврдио тачну дијагнозу и извршио киретажу инструменталним уклањањем материчне слузокоже и страног садржаја из материчне дупље, иако је био дужан да пре спровођења било какве интервенције најпре отклони све друге разлоге за овакав клинички налаз,... након извршене киретаже није обавио провере патохистолошког налаза киретмана... а у циљу утврђивања тачне дијагнозе оштећене ББ... није на контролним прегледима оштећене... извршио проверу наведених дијагноза, ни гинеколошким прегледом, нити лабораторијским процедурама, нити је обавио гинеколошки бимануелни преглед, те је услед наведених пропуста у дијагностици пре и после обављене киретаже, а без претходне потпуне и поуздане клиничке, дијагностичке и лабораторијске потврде материчне трудноће и искључења ванматеричне трудноће направио пропуст. Због наведеног пропуста окривљеног ББ дошло је до тешког нарушавања здравља оштећене у виду руптуре – расцепа левог јајовода и хеморагијског шока, па је због тога био угрожен и живот оштећене ББ, јер је постојала опасност од искрварења у трбушну дупљу... при чему је био свестан свог дела односно да при пружању лекарске помоћи оштећеној очигледно несавесно поступа и да тиме може доћи до тешког нарушавања њеног здравља, па је на то пристао и био је свестан да је његово дело забрањено“.

Из наведене изреке првостепене пресуде, произилази неоснованост навода из захтева за заштиту законитости, јер изрека пресуде садржи описану како радњу извршења кривичног дела (објективна обележја) која се састоји у уопште очигледно несавесном поступању у току лечења, и то пропустима ближе одређеним у изреци пресуде који представљају грубо занемаривање лекарске дужности, тако и последицу кривичног дела, а која се састоји у тешком нарушавању здравља оштећене ББ, услед чега је био угрожен живот оштећене, јер је постојала опасност од искрварења у трбушну дупљу, те субјективна обележја у виду евентуалног умишљаја, па су супротни наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани. Самим тим што описана радња извршења обухвата сва битна обележја кривичног дела из члана 259. став 1. у вези члана 251. став 1. КЗ, то су неосновани наводи изнети у захтеву да се у конкретном случају не ради о овом кривичном делу, већ о кривичном делу из члана 251. став 1. КЗ, односно делу несавесно пружање лекарске помоћи, те да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Међутим, иако бранилац нумерички означава да је побијаним

пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, бранилац постојање означене повреде види у чињеници да, како се у конкретном случају ради о кривичном делу из члана 251. став 1. КЗ, то је за исто наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а којим наводима бранилац фактички на основу сопствене оцене доказа износи сопствени закључак о постојању кривичног дела из члана 251. став 1. КЗ за које је наступила застарелост, те суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Сходно напред изнетом, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић